אתה והלירה

לירה ישראלית אחת תשכ"ז

מאת יגאל לביב

אייזנברג מכר את „הבינלאומי"

כדי לממן ההשתלטות על „רסקו"

מכירת „הבנק הבינלאומי הראשון" על־ידי **שאול אייזנברג** נעשתה גם כדי לממן את השתלטות הקבוצה על חברת „רסקו". נראה כי אייזנברג מגביל את סכום הכסף שבדעתו להשקיע ב־ישראל, ובאשר רצתה קבוצתו להיכנס ל„רסקו", החליט שלא להביא לשם כך כסף נוסף לישראל.

הצורך לגייס כסף, נוסף על „בגידת"

משקיע אייזנברג
תרגיל בורסה

מנכ"ל „הבנק הבינלאומי", **בינו צדיק**, שהתלונן ב„בנק ישראל" נגד מעשי קבוצת אייזנברג, שיכנעו אותו להיפטר מן הבנק. חוץ מזה גם חששו מהסתבכות גדולה בעתיד, כתוצאה ממעשי נציגיו בבנק, שהעדיפו ספסרות בבורסה על ניהול סולידי של הבנק.

רצון נציגיו לכפות על בינו צדיק למכן בכספי הבנק ספסרות בבורסה הביא לתלונת צדיק ל„בנק ישראל". תלונה זו שיכנעה את אייזנברג כי אינו יכול לסמוך על הנהלת „הבינלאומי" שתהיה נאמנה לו, וכי נציגיו בבנק פועלים ללא ידיעתו, בצורה הרפתקנית.

עתה, אחרי מכירת „הבנק הבינלאומי", יכולה הקבוצה לרכוש את חברת „רסקו". התוכנית היא לשלם במזומן עד שמונה מיליון דולר תמורת החברה, ולהלוות לה עוד כ־10 מיליון דולר למימון שוטף. אחר־כך מבקשים למכור את חברות־הבת, בעיקר „ישרס" ולמכור קרקעות, ותוך שלוש שנים לקבל בחזרה,

הבורסה

בדרך של מיסחר במניותיה בבורסה, כ־40 מיליון דולר.

על „רסקו" אין פיקוח של „בנק ישראל", ואייזנברג שולט בהנהלת הבורסה, כפי שהוכיח כשכפה את אישור תשקיף חברת „רסקו".

התרגיל נראה מבטיח יותר.

האוצר מדפיס

שוב 10 מיליארד

לירות בחודש

האוצר מדפיס ומזרים למשק כל חודש שיבעה עד 10 מיליארד לירות, הנחוצות לו למימון פעולותיו. כמות הזרמה תלוייה בגביית המיסים ומכירות האג"ח.

בחודש מארס היתה גביית־שיא של 30 מיליארד לירות מיסים וממכירות אג"ח, כיוון שהיה זה סוף השנה התקציבית. שילטונות־המס מניחים כי החל באפריל יירדו ההכנסות הללו ל־20 מיליארד לירות בילבד, בעוד ההוצאות יגדלו בשני מיליארד לחודש לתוספת־היוקר החדשה.

הכמות האדירה של הכסף המודפס תחיש את האינפלציה, שתחזור לרמה של 10% ויותר לחודש.

גורן רכש מחצית

„לידו ים־המלח"

יועץ־המלונאות **חגי גורן** רכש את מחצית המניות בחברה „לידו ים־המלח", אשר לה זכיון ממינהל־מקרקעי־ישראל ל־30 דונם, הכוללים את הלידו בתוך ים־המלח. החברה מתכוונת לפתח את המלון ולהפכו למלון של מרפא ותיירות.

ע"סקת „יצוא

לולים לניגריה

לולים ישראלים בשווי של 1.5 מיליון לירות שטרלינג „ימכרו לניגריה על־ידי חברת „אונגר סוכנויות". החברה מוכרת בישראל לולים ב־200 מיליון לירות לשנה, והתגברה על משבר היצוא שנגרם בגלל ההפיכה באיראן, שהיתה שוק מרכזי לחברה.

החברה פיתחה מערכות לולים משוכללות, המאפשרות הכנסת 35 קילו עופות למטר מרובע, לעומת 18 קילו בלולים באירופה. כמו כן הנהיגה ניצולת מזון ביחס של 2 קילו תערובת לקילו בשר, לעומת יחס של 3 לאחד באירופה. החיסכון בתערובת בלבד הוא כמיליון לירות לשטח לול של דונם. גם התמותה בלולים הישראלים היא בשיעור 2%, לעומת 8% באירופה. העיסקה עם ניגריה תתבצע בכמה שלבים. בשלב הראשון ייוצאו לולים בחצי מיליון לירות שטרלינג.

קבוצת מיפעלי

„נירוסטה" צופה

יציאה מהמשבר

קבוצת מיפעלי־המתכת „נירוסטה", „אלחלד", „ראס" „נוע", מיפעלי מתכת, „סבנוע" ו„גלגלי ראס", הנמצאת בבעלות משותפת, מקווה להיחלץ ממצבה הקשה, שנגרם על־ידי המשבר בתעשיה בכלל, ופשיטות־מס־ההכנסה ומס־ערך־מוסף, שחשפו העלמות של ניכוי מס־הכנסה של 1.7 מיליון לירות, והעלמות מע"מ של יותר ממיליון.

המיפעלים שייכים למשפחת **אבי זלצמן, שלמה פלינט והנס ברבלק**. אחרי פטירתו של זלצמן החל ריב בין יורשיו, שגבר ביגלל המחסור בכספים לפיצויים לאלמנה. המיפעלים מנוהלים כיום על־ידי ברבלק, ועל־ידי **יגאל זונשטיין**, חתנו של פלינט, שנפטר אף הוא. המיפעלים מעסיקים כמאה עובדים, ומחזרם כ־25 מיליון לירות בשנה. המיפעלים מחזיקים למען המישפחות המנהלות שלהן, בין היתר, שלוש מכוניות „דודג' דארט", שתי מכוניות „אאודי" ו„אלפא רומיאו" אחת.

יגאל זוננשטיין אמר כי המצב הקשה נובע ממצב המשק בכלל, וכי אי־התשלום למס־ההכנסה ומע"מ נגרם על־ידי אי־תשלום חובות למיפעלים.

מה חושבים האמריקאים

על המצב הכלכלי בישראל

לפני ועדת יחסי־החוץ של הסנאט האמריקאי הופיעו עוזר־שר־החוץ **הרולד סאונדרס** והמשנה לתיכנון הסיוע, **ג'וזף ולר**, והביעו את דעתם על צרכיה ומצבה של ישראל. דבריהם לא צוטטו, משום־מה, בכלי־התיקשורת הישראליים, ולהלן עיקרי הדברים:

סאונדרס אמר כי הישראלים ביקשו לשנת 1981 סכום של 3.45 מיליארד דולר, בהעלותם את הבעיות הפנימיות והבינלאומיות הרציניות, כדי לנמק את הכפלת הסכום המבוקש. אחרי בדיקה יסודית החליטו הנשיא ושר־החוץ, כי השילוב של סיוע צבאי וכלכלי בסך 2.785 מיליארד דולר — אותו השיעור כמו בשנה הקודמת, בתוספת אשראי נוסף של 200 מיליון דולר לרכישות צבאיות — יספיקו לצרכיה השוטפים של ישראל, ויאפשרו עליונות ישראלית על כל שילוב של איום צבאי.

הנשיא החליט לתת למצריים סכום של 1.575 מיליארד דולר לצרכים צבאיים, ועוד 750 מיליון דולר סיוע כלכלי, ועוד 274 מיליון דולר לפי חוק־סיוע 480.

הסכום שתקבל ישראל יורכב מ־1.2 מיליארד דולר סיוע צבאי, על חשבון הסכום של 3 מיליארד דולר, שאושר בשעתו כסיוע לנסיגה מסיני. הסיוע הכלכלי בסך 785 מיליארד דולר — שני שלישי ממנו יהיו מענק ושליש הלוואה.

מהסיוע הצבאי, 500 מיליון דולר יהיו הלוואה ללא־ריבית לעשר שנים, ועוד עשרים שנה קרן וריבית. הריבית תהיה בגובה הריבית של הכסף שמגייס האוצר האמריקאי. הריבית על עוד 500 מיליון דולר תימחק, והריבית על התוספת של 200 מיליון תהיה כמו הריבית על האשראי הצבאי בשנה שעברה.

המישנה ולר אמר, כי בשנת 1979 הורע מצבה של הכלכלי של ישראל. הגרעון במאזן התשלומים שלה היה 4.1 מיליארד דולר, 700 מיליון דולר יותר מאשר בשנת 1978. שיעור האינפלציה עבר את מאת האחוזים.

בשנים הבאות יושפע המשק הישראלי מגורמים שאין לו שליטה עליהם, כמו מחירי־הדלק ובניית שדות־התעופה. אלה יתרמו להגברת האינפלציה.

ממשלת־ישראל החליטה על כמה צעדים לבלימת האינפלציה, כמו קיצוץ חריף בתקציב־הפיתוח, הקפאת התעסוקה הציבורית, קיצוץ בסובסידיות להון ולצריכה, וקיצוץ בשירותים הסוציאליים. כן הנהיגה הממשלה מדיניות־אשראי הדוקה, ייקור־ייבוא, שיפור גבייתי־המיסים והעברת כוחות־עבודה מן השירותים אל הייצור.

דעת האמריקאים היא כי אמצעים אלה, בתוספת הסיוע האמריקאי, ישמרו על חוזקה של ישראל. הרבה תלוי בכושרה של הממשלה הישראלית לבצוע מעשי של ההצעות הכלכליות הללו, וגם בדחייה של רכישות צבאיות, והגדלת יכולתה ללוות כספים בעולם.

המשמעות המעשית של הצעדים הכלכליים היא שהישראלים ישכחו לזמן מה על אפשרות לשיפור רמת־חייהם. שיעור הגידול של הצמיחה הכלכלית בישראל חייב להיות לא יותר משניים־שלושה אחוזים בשנה, כמו ביתר ארצות המתפתחות, בהשוואה לשיעור של חמישה אחוזים בשנה האחרונה. עלולה להיות גם אבטלה מסויימת, ופגיעה חמורה באוכלוסיה כתוצאה מקיצוץ בשירותים.

לישראל יש כיום רמת־חיים דומה לזו של דרום־אירופה. על ישראל להקפיא את הגידול ברמת־החיים, תוך שימת־לב לנושא מרכזי, שהוא: הגברת הייצוא.

נפתחו תיקים חסויים

על העלמת מס

של מאיר לנסקי

השופט המחוזי בלאס־וגאס, **רוג'ר פולי**, הורה לפתוח את כל תיקי־החקירה החסויים משנת 1970—1971 של חבר־המושבעים הגדול, שהאשים את **מאיר לנסקי** ושותפיו לבעלות על

שפוט לנסקי
חולה ניצחי

מלון „פלמינגו" בלאס־וגאס (שהיה גם קזינו) בהעלמת הכנסות. השופט נענה לבקשת פרקליט־המחוז.

שילטונות מס־ההכנסה האמריקאיים הצטרפו אף הם לבקשה, כדי לאפשר לנאשמים לעיין בחומר, מכיוון שהם צפויים לתביעות בבית־הדין למיסים. תיקים החסויים כוללים את העדויות של סוכנים חשאיים של מס־ההכנסה האמריקאי, שעתה ייחשפו.

חומר־התיקים ישמש גם תביעה שהוגשה במיאמי נגד **סם ואתל כהן**, שהיו שותפים ב„פלמינגו", ואשר נתבעו עם **מוריס לנדסבורג** ממיאמי ועם מאיר לנסקי, על העלמות־מס. המישפט נגד כהן ולנדסבורג עדיין מתנהל, ונגד לנסקי טרם החל, בגלל סיבות־בריאות של לנסקי.

חקירות מס־הכנסה

משותקות

מחלקת־החקירות של מס־ההכנסה, שטיפלה בשעתו ב־150 תיקים לשנה לערך, ירדה עתה לממוצע של 100 תיקים, ביגלל פיטורי־עובדים שנכפו עליה, כחלק מצימצום המנגנון הממשלתי. במחלקה נותרו כמאה עובדים בילבד, המטפלים, נוסף על תיקי־חקירה, גם בתיקי עבירות טכניות, כ־20 אלף במיספר.

אל המחלקה מגיעים אלפי תיקים לחקירה יסודית מכמה מקורות. המידגם מספק כשליש התיקים, המודיעין עוד כשליש, והיתר באים מפקידי־שומה אחרים. הלחץ על המחלקה לטפל בתיקים גובר כל העת, ואין היא מסוגלת להיענות אפילו לאחוז אחד מהמוצע לה.

בל"ל ניו־יורק מסייע

לעצרת זיבוטינסקי

סגן „נשיא בנק לאומי טראסט קומפני" בניו־יורק, **מרדכי הכהן**, שלח בימים אלה הזמנות להשתתפות, תמורת 1000 דולר לאיש, בארוחת־ערב חגיגית לכבוד זאב ז'בוטינסקי. הארוחה תתקיים במלון „אלדורף־אסטוריה". ההזמנות, וגם שיחות־הטלפון הכרוכות בהיארגון נעשו ממישרדי „בנק לאומי", ועל חשבונו.

הכהן אירגן כבר מסע־תרומות לאירגון „ישראל הצעירה", המקורב לצעירי המפד"ל וגוש־אמונים.